

[Holmberg.]

det er blevet sagt, at arbejdet derved blev 1 mill. kr. dyrere. Selv om 1 mill. kr. er et beløb, som man kan se lidt forskelligt på, så er det alligevel et ret stort beløb. Når vi ved, at banen sikkert skal nedlægges om en 3-4 år, vil jeg stadig — forudsat at tallet 1 mill. kr. er rigtigt — betragte det som forkert, at det jernbanespor på broen ved Hadsund bliver lagt.

Ministeren var jo åbenbart meget irriteret over min bemærkning om luftfartsloven af 1946 og sagde, at jeg vendte det hele på hovedet, og at han egentlig meget gerne ville havde sagt noget, som ikke kunne tillades ifølge forretningsordenen. Jeg tror nu alligevel, den højtærede minister går lidt højere op her, end han egentlig kan holde til. Vi har jo drøftet den sag før, og under diskussionen om et spørgsmål, som jeg stillede i sidste samling, blev det nemlig draget i tvivl, hvor vidt luftfartslovens bemyndigelse gik; den gav bemyndigelse i alle tilfælde til lufthavnen ved Esbjerg. I den forbindelse nævnte ministeren så, at han mente, at loven også gav bemyndigelse til lufthavnen ved Hammel. På et tillægs-spørgsmål nævnte ministeren — jeg citerer Folketingstidende sp. 5922 — at han ville jo tro, det var et projekt af en sådan størrelsesorden, at det måske kunne være rimeligt at komme med et særligt lovforslag herom. Derfor vil jeg gerne spørge den højtærede minister: har det ændret sig siden da? Selv om vi har en lov fra 1946, som måske giver ministeren bemyndigelse, så er lufthavnen ved Hammel af en sådan størrelsesorden, at det var rimeligt at få et særligt lovforslag herom, hvis vi i det hele taget skal have en ny lufthavn ved Hammel.

(Kort bemærkning).

Horn: Det er måske nok rigtigt, som det ærede medlem hr. Ninn-Hansen sagde, at min tone var unødvendigt skarp. Jeg skal erkende, at jeg var påvirket af den uforskamede behandling, jeg mener at have været

ude for i spørgsmålet om Øresundsbroen og Store-Bæltbroen. Det, det her drejer sig om, er jo, som det nu blev sagt, at VK nok skulle vedstå at have fremsat forslag om nedlæggelse af sidebaner. Det er jo nok rigtigt. Da vi i fjor forhandlede takster og talte om balance på regnskaberne, tilbød jeg, at vi godt kunne gøre det, som det ærede medlem hr. Holmberg nu siger: snakke om tingene, så vi kunne komme frem ad en vej, som var langt mere fornuftbetonet og udtryk for en mere langsigtet politik. Men det havde ingen interesse dengang. Det kan have sine særlige grunde, for det var jo på et tidspunkt, hvor man skulle sikre, at regeringen fik så få forslag igennem som muligt.

Så spørger det ærede medlem hr. Ninn-Hansen om, hvad det er, jeg har i tankerne, når jeg taler om, at man den ene dag siger det ene og den anden dag gør det andet. Det er måske nok rigtigt, som den højtærede minister for offentlige arbejder gav udtryk for, at det var et uheld, der skete, da de ærede VK-partiers medlemmer i udvalget vedrørende privatbanernes under-skud havde det uheld ikke at have tilstrækkelig forbindelse tilbage til deres partier. Men der skete jo noget i går. Vi var fra politisk side og fra embedsmændenes side indstillet på at nedskære udgifterne til disse underskudsgivende privatbaner og ville over for de pågældende kommuner gøre gældende: nu må I regne med, at staten ikke vil fortsætte med at pumpe penge ind i disse foretagender. Men så skete der det, at dér kom vi i mindretal! Det blev besluttet, at disse baner fortsat skal have de store tilskud. Noget sådant kan kun opmuntre kommunerne til at fortsætte, og det synes jeg er fuldstændig tåbeligt. Men da jeg forstår, at denne beslutning ikke dækker partiets standpunkt, kan vi jo komme til at tale om tingene igen, og det ser jeg med glæde.

Med hensyn til T-banen har man taget standpunkt, og det er jeg glad for, for det tyder jo på, at vi på tirsdag fra politisk side kan fremlægge en enstemmig indstilling ved-